



BULETIN INFORMATIV

Nr.
96

18
Februarie
2022



EDITORIAL

Un fotbal grăbit

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Mai sunt doar patru etape din sezonul regular și totul se joacă, la o intensitate din ce în ce mai mare. Și lupta la titlu se joacă, și cea pentru a intra în play-off, și cea pentru evitarea retrogradării. Ceea ce e foarte bine. Înjumătățirea punctelor, care se va petrece odată cu faza a doua a campionatului, va mări această intensitate, precum și interesul, pe cale de consecință, manifestat de spectatori și telespectatori.

Rămânând în aceeași temă, să sperăm că restricțiile, cauzate de criza sanitară din pandemie, vor fi cât mai curând ridicate și oamenii vor putea să se întoarcă pe stadioane în număr cât mai mare.

Însă totul trebuie să aibă consecințe în planul performanței imediate, în perspectiva unei prezențe sau, mai bine zis, a unor prezențe în cupele europene în sezonul următor, la cu totul alte standarde decât cele atinse în campania continentală trecută.

La fel de importantă mi se pare a fi și maniera în care celelalte echipe, implicate în lupta de clasament, înțeleg să își pregătească, încă de pe acum, pașii pe care trebuie să-i facă sezonul următor. Pentru că fotbalul se grăbește, ca și societatea. Ca și lumea întreagă, după cum destul de ușor se poate observa.

Fotbalul, încotro? Spre alte limite, mereu de depășit, ori spre alte moduri de supraviețuire, depinde de ce parte



a istoriei ești. De fapt, toate depind de acest lucru.

Cantitatea de fotbal nu se diluează la impactul cu realitățile socio-economice? Iată o primă întrebare care poate și chiar trebuie să fie pusă. E fotbalul nostru, dar și cel de oriunde altundeva, atât de grăbit, cu adevărat? Spre a ajunge unde?

La mize sportive și sociale mari, aș fi tentat să spun. Fotbalul face aceste meciuri să capete o extra-miză? Sau, ca să îl parafrăzăm pe Napoleon, ținând cont și de contextul actual geografic și politic, “c’est l’argent qui fait la guerre”, sunt banii, adică, cei care declanșează lupta, miza enormă etc. Tocmai ne-am întors, odată cu lumea toată, la sezonul de primăvară al UEFA Champions League, săptămâna aceasta și am aflat că pentru sezoanele 2024-2027 premiile, doar pentru această competiție, repet, vor fi de 15 miliarde de euro, forul european urmând să rețină un procent de 6,5 la sută pentru organizare, dezvoltare, proiecte etc. Da, fotbalul se grăbește să atingă noi praguri!

Fără bani nu se poate face performanță, asta e clar, dar și mai limpede este că fără performanță nu se pot produce acele sume. Calitatea determină creșterea, iar în absența acesteia nu putem vorbi decât despre un simplu joc sau despre o rutină, despre un exercițiu de supraviețuire.

INTERVIU

Interviu cu Eduard Florescu
(FC Botoșani)

realizat de **Cristian Prisăcariu** și **Octavian Țopa**

Eduard Marian Florescu s-a născut pe **27 iunie 1997** la Pitești, dar activitatea sa de mare performanță este legată stric de echipa din Nordul Moldovei. A debutat pe **2 septembrie 2018**, în partida FCSB – FC Botoșani 2-2 și a marcat primul său gol un an mai târziu, în meciul FC Botoșani – Gaz Metan Mediaș 1-1. A jucat **65 de meciuri în prima ligă** și a marcat de patru ori.

Mijlocașul de picior stâng a avut în acest sezon evoluții extrem de apreciate de specialiști și media sportivă.

1 *Multă lume spune că FC Botoșani și-a asigurat prezența în play-off. Cum vezi lucrurile, mai aveți emoții pentru atingerea acestui obiectiv?*

Bună ziua! Da, mai avem, eu cred că nu am rezolvat încă. Până nu suntem sută la sută acolo nu o lăsăm mai moale.

2 *Matematic, doar CFR Cluj și FCSB sunt calificate în play-off, iar opt echipe se bat pentru patru locuri ...*

Exact! Tocmai de aceea am mai spus că se poate întâmpla orice, iar noi vom trata la fel de serios fiecare meci rămas din sezonul regulat.

3 *Sunteți unii din marii favoriți. Credeți că va fi o tragedie dacă veți rata obiectivul?*

Nu știu dacă am putea numi chiar asta o tragedie ... Ar fi ceva împotriva dorințelor noastre, împotriva a tot ce am pregătit și demonstrat în acest

sezon. Nu, nu ne gândim însă atât de departe. Suntem strict concentrați pe meciul care urmează și ne dorim să luăm trei puncte.

4 *Considerați că programul vă avantajează sau nu?*

La fiecare meci suntem strict la mâna noastră, nu ne gândim că depindem de programări sau altceva. Niciun meci nu poate fi considerat ușor sau mai ușor în Liga 1! Vom juca împotriva unor



echipe care stau foarte bine din punct de vedere defensiv și acestea devin, deseori, cele mai grele meciuri.

5 **Comparativ cu alte ediții de campionat, cum ți s-a părut până acum aceasta?**

Este o ediție foarte strânsă, ca să zic așa, cu multe echipe foarte bune care au avut același obiectiv ca și noi, play off-ul. Mi se pare că este o competiție bună și mai intensă față de altele.

6 **Dar pentru tine, personal?**

(Zâmbește) Am făcut un sezon destul de bun până acum, dar știți cum e, întordeauna e loc și de mai bine. Nu aș vrea însă să mă caracterizez eu, îi las pe cei avizați să o facă. Eu mă pregătesc cât mai bine în slujba clubului meu.

7 **Ai dat ceva emoții suporterilor după accidentarea din meciul cu Academica. Ce s-a întâmplat și cum ești acum?**

A fost o intrare foarte dură, intensă asupra mea și chiar m-am speriat! M-am uitat apoi și la reluările fazei și îmi dau seama că am avut mare noroc, cred că am fost păzit de Dumnezeu să nu pătesc ceva mai rău. Nu știu și nici nu mă interesează dacă adversarul a făcut-o intenționat, important e că am trecut peste incident și sunt OK acum.

8 **Ai făcut parte din lotul României pentru Jocurile Olimpice. Te mai gândești la echipa națională sau e un subiect închis?**

Echipa națională nu poate fi un subiect închis pentru niciun fotbalist. Pentru mine este un obiectiv frumos, dar nu cred că

mă pot gândi acum la el. Mai am de jucat, mai am de demonstrat și abia mai apoi voi putea să mă gândesc și la națională.

9 **De la FC Botoșani se cam fac transferuri spectaculoase, la CFR, FCSB ... Glumind puțin, tu ce mai aștepți?**

Hahaha, nu m-am gândit la asta ... Mai am contract aici, mă simt bine la club și în oraș, îmi doresc să fac cât mai multe meciuri bune, să-mi ajut colegii, echipa, să fim an de an în obiectivul nostru.

10 **A propos de obiectivul vostru, play off-ul, dacă va fi să ajungeți acolo ce vreți să obțineți mai departe?**

O clasare cât mai sus, evident. Poate chiar un loc de cupă europeană, de ce nu?!



INTERVIU

Interviu cu Nicolo Napoli (antrenor FC U Craiova 1948)



realizat de Nicoleta Anghel și Octavian Țopa

Nicolo Napoli a împlinit **60 de ani** pe 7 februarie. Fostul fotbalist al lui **Juventus**, **Cagliari** sau **Messina** este antrenorul străin cu cele mai multe meciuri în campionatul României, 194. În toată această perioadă, a înregistrat **67 de victorii, 57 de remize și 70 de înfrângeri**. A pregătit în toți acești ani **U Craiova** (2003-2004, 2007-2008, 2008-2009) **Astra Giurgiu** (2009-2010), **U Craiova** (2010-2011), **CS Severin** (2012-2013), **CSM Poli Iași** (2014-2015, 2015-2016, 2016-2017, 2020-2021) și, din această iarnă, **FCU Craiova 1948**.

1 *Cum a fost revenirea la Craiova, cum ați regăsit clubul, orașul?*

A fost plăcut, am fost primit foarte bine de către echipă și conducerea clubului. Orașul este aproape la fel cum îl știam, schimbat

parcă în și mai bine, iar oamenii au rămas la fel de prietenoși și de buni cunoscători ai fotbalului.

2 *Sunteți mulțumit de lotul pus la dispoziție de conducerea clubului?*

Da, avem un lot bun,

fotbaliștii sunt talentați și sper să dea tot ce au mai bun în ei pe teren. Pentru a deveni și mai puternici, mai avem nevoie de un atacant și de un fundaș central.

3 *Cum ați regăsit Liga 1?*



Aproape la fel, nu s-a schimbat foarte mult. Sunt echipe bune, care produc momente de fotbal de calitate.

4 **Cum vi s-au părut arbitrajele din ultimele etape?**

Aici cred că este o problemă pentru că au fost

greșeli destul de mari, care ne-au costat puncte. Dar, trebuie să recunoaștem că nici jocul echipe noastre nu a fost unul foarte bun, pe care ni-l dorim cu toții, fotbaliști, antrenori, staff-ul administrativ și suporterii.

5 **Care este starea de spirit a fotbaliștilor înaintea acestei**

etape?

În vestiar, starea de spirit este bună. Băieții își doresc enorm victoria în următorul meci (n.n. acasă cu UTA Arad, vineri, ora 17.30). Cel mai important este însă să ne salvăm de la retrogradare și vom face totul pentru a îndeplini acest obiectiv.





SPONSOR



CRONICĂ

Revoluția dinaintea Revoluției (I)

realizată de **Marius Mitrăn**

A fost într-o duminică. Dintre sutele de meciuri ale Craiovei pe care le-am văzut în aproape 40 de ani, acela, din duminica aceea, a rămas primul. În sufletul meu, în amintirea mea, în ideea, pe care nu am pierdut-o niciodată, că echipa mea, cu numele și culorile ei, e mai mult decât orice. E supremă.

Paradoxul sau vârsta, tupeul destinului, toate fac ca niciun meci al Craiovei Maxima, ce ciudat, nu?, să nu reușească să doboare ziua aceea. De ani și ani, mulți ani, adorm recitând în gând, ca pe o rugăciune, formula celei mai bune echipe din istoria fotbalului, Lung, Negrilă, Tilihoi, Ștefănescu, Ungureanu, Țicleanu, Donose, Balaci, Crișan, Cămătaru, Cârtu. Irimescu, Georgău, Beldeanu. Și Boldici.

Și totuși, duminica aceea a fost fără ei în teren. Anii trecuseră, ceva se rupsesse și nu mai erau acolo. Negrilă jucase în etapa aceea, alături de Bîcu, pentru Jiul și bătuseră Petrolul cu 4-0. Negoro avea 35 de ani. Lung și Ungureanu băteau cu Steaua lor la Bacău și jucaseră cu șase luni în urmă finala Cupei Campionilor, cu AC Milan. Balaci antrena Drobeta, în B, Țicleanu era la Sportul, Cami era în Belgia, la Charleroi, îl lăsase Dinamo să plece, Geolgău juca pentru FC Argeș, Beldeanu se lăsase, ca și Donose, Ștefănescu, căpitanul, antrena la Brașov, Tilihoi pe la Bocșa, Crișan nu mai juca nici el, iar Cârtu... ei bine, Cârtu era! El și Irimescu erau antrenorii echipei atunci și uite că mințeam, Boldici recâștigase în sfârșit postul de titular, la 32 de ani, și era în poartă. Trei din Maxima, era ceva!

Nu știu cum pot să spun că ziua aceea a câștigat, în amintirea mea, toată puterea de seducție, dar așa se întâmplă. Cum spuneam, vârsta, aveam 22 de ani, eram student, nu mai aveam 12 ani, ca atunci



când eliminam pe Leeds United. Paradoxul? Destinul. Să fiu însă sincer până la capăt. Nu meciul a rămas perfect păstrat în amintire, cât atmosfera, cum n-a mai fost vreodată ca în acea zi. Dovadă că am nevoie și de caseta și cronică din „Sportul” de a doua zi, dar și de mine însumi, cel de atunci.

...Trec, iată, 22 de ani. Sunt în studio la Digi Sport, e

sâmbătă seară, așteptăm să înceapă meciul, e tot Dinamo (nu? ca atunci...) și tot în Oltenia, dar la Târgu Jiu. Craiova nu mai există. Sau există? Lângă mine, cufundat într-un fotoliu, e Sorin Cârtu; de azi e colaboratorul permanent al „Fanatik”-ului. Vom face așadar show împreună în emisiunea lui Horia! Zâmbește larg, ne îmbrățișăm, și eu și Horia îi admirăm cămașa, e impecabil ca întotdeauna, Horia îi aruncă peste masă, sigur pe el: „Versace?” „Nu, vine răspunsul, Armani!” „Mă scuzi!” „Nu face nimic. Și cureaua e tot Armani, am luat-o când am fost la Roma, în Champions League, cu CFR-ul...” Zâmbete. Mă așez în fotoliul alăturat, în trei minute uităm de ce vedem, suntem amândoi la Craiova, el la marginea terenului, într-un costum impecabil, nu, nu era Armani, n-avea cum să fie, suntem pe 5 noiembrie 1989, el nu e cu părul complet alb, ca azi, eu sunt unul din cei 50.000 care au avut norocul să fie în tribune, se dădea un ceas pe un bilet, dar nimeni nu voia ceasul...

Sorin surâde. „Arbitra Ștreng, din Oradea era. I-am zis, vezi ce-i aici? Mă, băiatule, tu vezi ce-i aici?! Sunt 50.000 de oameni! Gata, s-a dus cu ăștia, cu Dinamo, cu Steaua, vine vremea Craiovei iar! Ai grijă cum faci să scapi de-aici!”

Sorin nu era încă Sorinaccio, nu avea toate televizoarele din casă date pe posturi italienești, era, ca noi toți, pe TVR și pe

sârbi, dar echipa o pregătise pentru un catenaccio total, dur, aspru, calculat la ultima pasă. „Le-am zis în vestiar: luați-i tare, dați în ei la început, dracu' are curaj să ne dea vreun roșu în primele minute, 10-15 așa... apoi jucăm 10-10! Zece la zece! Bica la Mateo om la om și dacă iese de pe teren și se urcă în autocar, Dănuțe, te duci după el... Mateuț era Gheata de Aur a Europei anul ăla... În spate, Gică Popescu – libero, Săndoi și Zamfir – stoperi, Mănăilă în dreapta, Adrian Popescu – stânga. La mijloc Ciurea, Olaru în centru, Badea pe stânga, în față Adi Pigulea, unul singur mi-ajunge... Bica la Mateuț, cum îți zic. Și când am jucat cu Steaua la fel l-am pus, la Hagi, om la om...” Apoi a urmat pregătirea, în lungi și grele minute, a copiilor de minge. „E 0-0, vă fac eu semn dacă dați mingea înapoi. Conduc ei, o aruncați imediat în teren, avem nevoie de timp... Mă, băgați la cap: conducem noi, nicio minge pe teren, o mâncați, o pasați, o înghițiți pe bucăți! Niciuna nu se întoarce pe teren, cu orice preț!”

...Rew, rew, rew, cum se spune. E 5 noiembrie 1989, sunt în cămin la Agronomie. Pe toți colegii mei de cameră, studenți la Matematică, îi cheamă Adrian. Pe fiul meu, când se va naște, peste 5 ani, îl va chema la fel, dar din alte motive... Afară e aproape întuneric, deși e ora 10 dimineată. Dintre toți, doar un Adrian merge la meci, ceilalți, plus Norocel, care nu-i pasionat, n-au mai prins bilet. Am emoții mari, am și bilet. În cameră intră o colegă, mare fană a Craiovei, cu prietenul ei, care e, culmea!, dinamovist. Ea e în fustă mini extrem de scurtă, din doi pași e în mijlocul camerei, apoi în mijlocul patului de la geam. Al ei are un fular de pictor nefericit în jurul gâtului și rămâne în

picioare. Ea își întinde picioarele, frumoase, pe pătură și, o clipă, toți întoarcem capul. Se vede! Și ea știe că se văd și încrucișează târziu și lasciv picioarele. Și ce dacă se văd?, pare a spune, mai bine ziceți, nu mai aveți un bilet? Nu, n-avem și deja e târziu, plecăm... OK, spune fata, iubi, eu intru, dar poate-ți găsim și ție acolo vreun bilet, la stadion, asta e...

Îeșim toți patru din cameră: eu, Adi de la Matematică, fata și prietenul ei, renașcentistul, cu fularul. Are fata, are fularul, dar n-are bilet. Ceea ce e foarte rău, măcar pentru ziua aia! În curtea căminului, totul se întunecă: sute, mii de oameni curg spre biserica Madona Dudu și spre stadion. De pe vremea Maximei, de vreo 5 ani, Craiova nu mai reprezentase decât un adversar minor pentru Dinamo, rivalul etern, urât și blestemat de fiecare pui de oltean încă de la naștere... A venit însă Cârțu antrenor și din toamna asta ne batem iar cu toți! Suntem pe 3, cu 15 puncte în 10 etape, Dinamo e prima cu 10 victorii din 10, Steaua e pe 2, a jucat finala Cupei Campionilor Europeni cu Milan, dar cu două luni în urmă Dinamo a bătut-o, în Ghencea chiar, cu 3-0!

Dinamo tocmai se calificase, acum patru zile, în sferturile de finală ale Cupei Cupelor, după 2-0 la Atena și 6-1 la București cu Panathinaikos. Mircea Lucescu reușise, în sfârșit, să construiască marea echipă a Europei la care lucra de mai bine de 3 ani. Cu Stelea în poartă, Mihăescu, Andone, Rednic și Klein în apărare, Sabău – dreapta, Lupescu și Mateuț centrali, Lupu pe stânga, iar în atac Vaișcovici și Răducioiu. (De altfel, asta e și formula din acea după-amiază de la Craiova.)



THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesioniste, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x



instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011



CLEVERMEDIA

NETWORK



LOOKSPORT



LOOKSPORT 2



LOOKSPORT 3



LOOKPLUS



AGROTV



PROFIT.ro



LOOKMEDICA